

THE RELATIONSHIPS BETWEEN TRAVEL MOTIVATION, LIST OF VALUE, PERCEPTION, AND TRAVEL DECISION IN HEALTH PROMOTION TOURISM OF INTERNATIONAL TOURISTS IN PATTAYA, CHON BURI PROVINCE, THAILAND

Tassawarin Wuttisarnwarakorn^{1*}, Surat Supichayangkool¹,
Sawitree Bintasan¹, Chavala Teanprasertkit¹

¹Graduated School Of Commerce, Burapha University, Chon Buri 20131, Thailand

ABSTRACT

The research was to study the relationship among personal factors, travel motivation, list of value, knowledge perception, and travel decision of international tourists in health promotion tourism in Pattaya, Chonburi. The sample group consisted of 400 international tourists who could speak, read, and write, and converse in English. 90.91 % was the percentage of tourists who returned the questionnaires distributed. Questionnaires were used for data collection and the data analysis was done through Statistic Package of Social Sciences for Window. The statistics used included frequency, percentage, mean, standard deviation, Independent Sample t-test, One-way Analysis of Variance, and Multiple Regression Analysis.

The findings revealed that tourists with different personal factors, type of health service, and marital status had no difference in travel decision in health promotion tourism in Pattaya, Chonburi. However, international tourists whose personal factors concerning nationality, gender, age, occupation, educational background, monthly income, and duration of travel were different had difference in travel decision in health promotion tourism at the level of significance of 95 %. The motivation relating to impulsion had positive effect on travel decision in health promotion tourism at the significance level of 95 %. List of value had a positive effect on travel decision in health promotion tourism at the significance level of 95 %. Knowledge perception also has a positive effect on travel decision in health promotion tourism at the significance level of 95 %.

Keywords: Motivation, list of value, perception, travel decision, health promotion tourism

*Corresponding author : E-mail address : tassy_kao@hotmail.com

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ค่านิยมในการดำเนินชีวิต การรับรู้ข่าวสาร และการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยว เชิงส่งเสริมสุขภาพในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ทัศวารินทร์ วุฒิสารวรากรณ์¹, สุรัต สุพิชญางูรุ¹, สาวิตรี บินทาลันต์¹, ชวาลา เทียนประเสริฐกิจ¹

¹วิทยาลัยพยาบาลนิตย์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี 20131, ประเทศไทย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว ค่านิยมในการดำเนินชีวิต การรับรู้ข่าวสาร และการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยว เชิงส่งเสริมสุขภาพในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่สามารถอ่าน เขียน และสนทนากำยอังกฤษได้ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 90.91 ของแบบสอบถามทั้งหมด เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS for Window โดยมีสถิติที่เลือกใช้ดังนี้ ค่าความตี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, Independent Sample t-test, One-way Analysis of Variance และ Multiple Regression Analysis

ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้านประเภทของการบริการสุขภาพและ สถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพไม่แตกต่างกัน ในขณะ ที่บังคับส่วนบุคคลด้านสัญชาติ เพศ อายุ อารมณ์ การศึกษาสูงสุด รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาในการท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 แรงจูงใจทางการท่องเที่ยวด้านปัจจัยผลักดันมีผลทางบวกต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว เชิงส่งเสริมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่านิยมในการดำเนินชีวิตมีผลทางบวกต่อการตัดสินใจ เดินทางท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการรับรู้ข่าวสารมีผลทางบวก ต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: แรงจูงใจ, ค่านิยมในการดำเนินชีวิต, การรับรู้ข่าวสาร, การตัดสินใจเดินทาง, ท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากรูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในปัจจุบัน ที่หันมาใส่ใจในเรื่องของสุขภาพของตนเองมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากการที่มีลินค้าหรือบริการต่าง ๆ ที่มุ่งเน้น การตลาดในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร สถานที่ออกกำลังกาย การนวด ไม่วันแม้กระทั่ง เรื่องของการท่องเที่ยว (พรหมวินทร์ เมธากาญจน์ศักดิ์, 2549) ซึ่งรัฐบาลพยายามผลักดันให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางสุขภาพของเอเชีย โดยเน้นไปที่การส่งเสริม มาตรฐานสถานบริการและบุคลากร รวมทั้งการส่งเสริม สุขภาพแบบองค์รวม เช่น สปาไทย การนวดแผนไทย ซึ่งในขณะนี้กำลังได้รับความนิยมจากชาวต่างประเทศ เป็นจำนวนมาก ที่จะเดินทางเข้ามาใช้บริการในรูปแบบ ของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ดังนั้น เราจึงควรร่วมกัน ประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย เนื่องจาก การท่องเที่ยวประเภทนี้มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นจะเน้น ประโยชน์ที่นักท่องเที่ยวควรจะได้เป็นหลัก โดยเฉพาะ กลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะทาง (Niche market) ซึ่งจะเป็นผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและการส่งเสริม การท่องเที่ยวในรูปแบบใหม่ด้วย (ศิรภารณ์ กิจวนิชุโถ, 2549) จะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเป็น การท่องเที่ยวที่ส่งผลด้านบวกต่อประเทศไทยทั้งใน ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นักท่องเที่ยวจะได้รับความเพลิดเพลินจากการท่องเที่ยว ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้รับการบำบัดทั้งด้านร่างกาย และ อารมณ์ รวมทั้งช่วยส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิต อีกด้วย (กานต์รีวิษฐ์ ชัยศิริ, 2550) จังหวัดชลบุรี เป็นหนึ่งในจังหวัดที่มี สถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย และประกอบกับการเดินทางสะดวกและมีลิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกครบครัน โดยเฉพาะเมืองพัทยา เป็น เมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวและ มีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (กานต์ เอียวอิม, 2549) ซึ่งจากสถิติที่ผ่านมาพัทยามีนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติจากทุกภูมิภาคทั่วโลกเดินทางเข้ามาเป็น

จำนวนมากโดยใน 3 ไตรมาส แรกของปี พ.ศ. 2552 มี นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาจำนวนมาก ถึง 1,739,611 คน (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2552) ดังนั้น การประชาสัมพันธ์สภาพลักษณ์ของพัทยา ควบคู่กับการสร้างให้เกิดเป็นจุดหมายปลายทาง ที่เต็มไปด้วยแรงดึงดูดและเชื่อมให้นักท่องเที่ยว เดินทางเข้ามาเที่ยว จึงเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ว่าด้วยธุรกิจการท่องเที่ยวของไทย ที่ไม่อาจกำหนดขึ้น เพียงเพื่อตอบสนองกับความต้องการในเชิงการตลาด ชั่วครู่ชั่วปี หากจำเป็นต้องเกิดขึ้นจากการอบรม ทางความคิดคำนึงที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติ ของทิศทางการพัฒนา และตำแหน่งของการเป็น จุดหมายปลายทาง (Destination) ในระดับสากลด้วย (สมศักดิ์ ดำรงสุนทรัชัย, 2552) ดังนั้นผู้ว่าจังหวัดฯ ที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ค่านิยม ในการดำเนินชีวิต การรับรู้ข่าวสาร และการตัดสินใจ เดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยว เชิงส่งเสริมสุขภาพในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อเสนอเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งนำไปใช้เป็น แนวทางให้เกิดประโยชน์สําหรับผู้ประกอบธุรกิจด้าน การท่องเที่ยวในการวางแผนการตลาด กำหนดกลยุทธ์ กิจกรรม และวางแผนสื่อสารการตลาด ให้อย่างเหมาะสม และทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจมากที่สุด

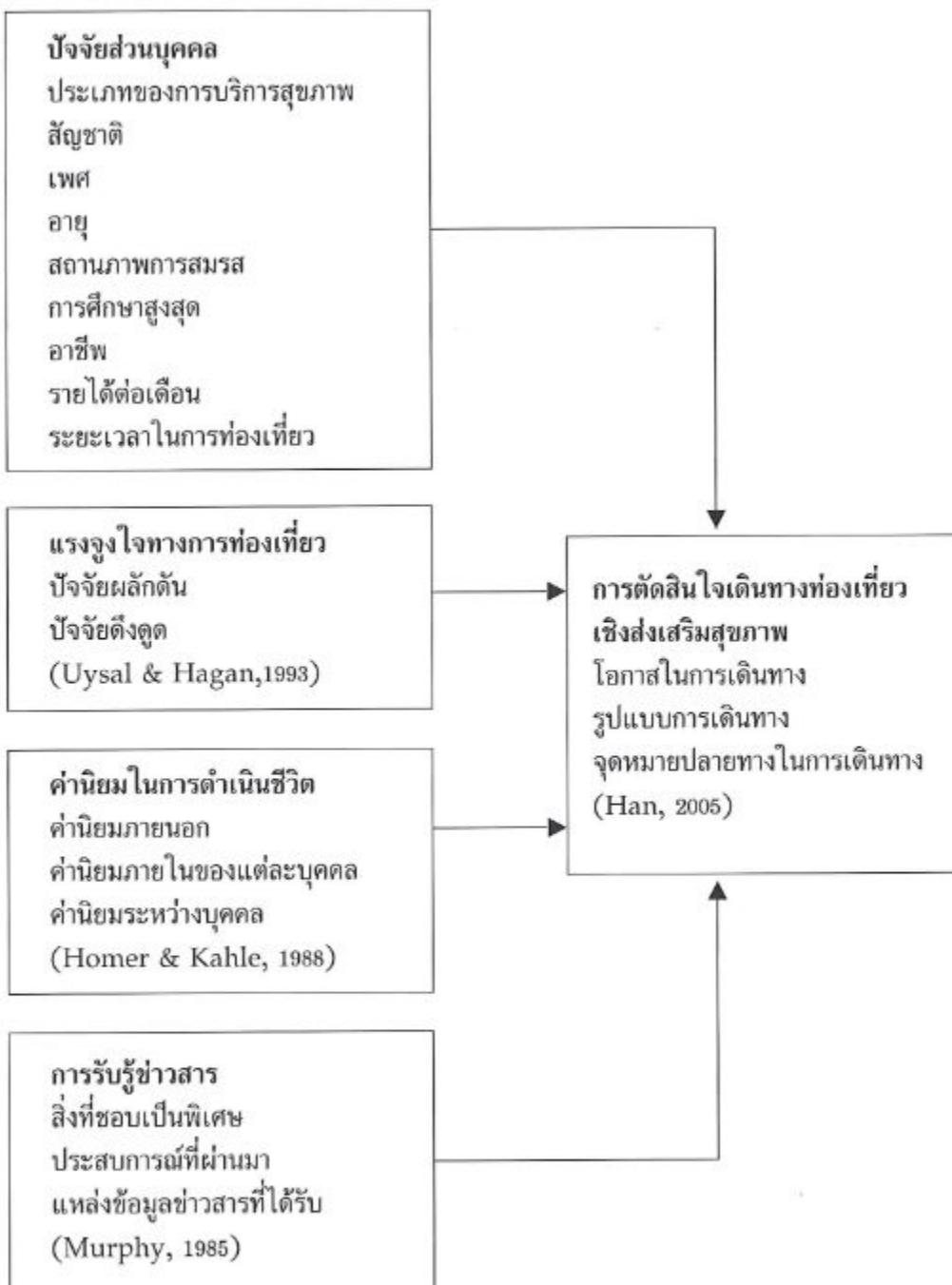
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาการตัดสินใจเดินทางของ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
- เพื่อศึกษาอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจเดินทาง ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเชิง ส่งเสริมสุขภาพในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพแตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว มีผลทางบวกต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในเขตเมืองพัทaya จังหวัดชลบุรี
3. ปัจจัยด้านค่านิยมในการดำเนินชีวิต มีผลทางบวกต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในเขตเมืองพัทaya จังหวัดชลบุรี
4. ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารมีผลทางบวกต่อการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในเขตเมืองพัทaya จังหวัดชลบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เมื่อทราบระดับแรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว จะทำให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการlongleftrightarrow ดำเนินการท่องเที่ยว สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและวางแผนงานด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้เพื่อตั้งคุณให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในประเทศไทยมากขึ้น

2. ค่านิยมในการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวที่หลากหลาย จะเป็นแนวทางในการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

3. ผู้ประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว นักการตลาด และนักโฆษณา สามารถนำผลการวิจัยในส่วนของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการตลาด กำหนดกลยุทธ์ กิจกรรม และวางแผนสื่อสารการตลาด ได้อย่างเหมาะสม กับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว

Uysal and Hagan (1993) ได้นำเสนอถึงบทบาทสำคัญของปัจจัยผลักดันและปัจจัยดึงดูด (Push and pull factors) ที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเดินทางไปท่องเที่ยว ซึ่งปัจจัยผลักดันนั้นทำหน้าที่เป็นเหมือนโครงสร้างทางจิตวิทยาของนักท่องเที่ยว ซึ่งมีผลในการช่วยให้เกิดการตัดสินใจที่จะไปท่องเที่ยว (McGhee, Loker-Murphy, & Uysal, 1996) หรืออาจกล่าวได้ว่าปัจจัยผลักดันนั้นจะช่วยอธิบายให้เข้าใจได้ว่าบุคคลนั้น จะถูกผลักดันให้ตัดสินใจในการเดินทางไปท่องเที่ยวอย่างไร ในขณะที่ปัจจัยดึงดูดนั้นจะถูกอธิบายได้ว่า เป็นปัจจัยที่จุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยวมีอำนาจในการดึงดูดนักท่องเที่ยว ได้อย่างไร โดยปัจจัยผลักดันนั้นจะมีลักษณะสำคัญอยู่ที่ความปราบ詹ที่จะหลอกให้ไวตประจำวันไปพักผ่อน

หรืออาจจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของชื่อเสียง สุขภาพของบุคคลนั้น ๆ หรือแม้กระทั่งความต้องการผจญภัย หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในสังคมอื่น ๆ ที่แตกต่างไปจากสังคมปกติของตนอีกด้วย (Uysal & Hagan, 1993)

2. แนวคิดเรื่องค่านิยมในการดำเนินชีวิต

List of Values หรือ LOV เป็นเครื่องมือวัดรูปแบบการดำเนินชีวิตอีกกลไกหนึ่งที่ได้รับการพัฒนาในปี ค.ศ. 1983 โดย Kahle and Timmer ซึ่งเป็นนักวิจัยจาก University of Michigan Survey Research Center โดยใช้ทฤษฎีต่าง ๆ ในอดีตเป็นพื้นฐาน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการวัด LOV โดยแบ่งค่านิยมออกเป็น 3 ประเภท ตามการแบ่งของ Homer & Kahle (1988, Cited in Mowen & Minor, 2001; Kahle, 1983, Cited in Marieke de Mooij, 1994) ได้แก่ ค่านิยมภายนอก (External values) ค่านิยมภายในของแต่ละบุคคล (Internal values) และค่านิยมระหว่างบุคคล (Interpersonal values)

3. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสาร

การรับรู้ (Perception) เป็นสิ่งที่กำหนดความต้องการ แรงจูงใจ และการกระทำการทางพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นของบุคคลที่มีต่อตัวกระตุ้นที่อยู่ภายนอก เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการสื่อสาร ทัศนคติ และความคาดหวังของผู้สื่อสาร (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2537) ซึ่ง Murphy (1985) กล่าวว่า การรับรู้ถึงทางเลือกในเรื่องของการเดินทางไปพักผ่อนและทางเลือกในเรื่องจุดหมายในการเดินทางนั้นจะเกิดมาจากปัจจัย 3 อย่างได้แก่ ประสบการณ์ที่ผ่านมา (Past Experiences) สิ่งที่ชอบเป็นพิเศษ (Preferences) และแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมา (Hearsay)

4. แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจเดินทาง

Jeng (2000) ได้ศึกษาถึงธรรมชาติของลักษณะในกระบวนการวางแผนการท่องเที่ยวและพบว่า

การวางแผนการท่องเที่ยวันประกอบไปด้วยพฤติกรรมการตัดสินใจหลายขั้นตอน โดยนักท่องเที่ยวจะต้องมีการตัดสินใจในเรื่องอื่น ๆ หลายอย่างนอกเหนือจากการเลือกจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยว ก่อนที่จะมีการออกเดินทางจริง ๆ ซึ่งในการวิจัยครั้มนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของการตัดสินใจเดินทาง 3 ด้าน ตามที่ Han (2005) ได้รวบรวมไว้ คือ โอกาสในการเดินทาง (Travel likelihood) รูปแบบการเดินทาง (Travel style) และจุดหมายปลายทางในการเดินทาง (Travel destination)

5. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงสหภาพ

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยว ที่สายสอดส่องดงานในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม เพื่อเรียนรู้ถึงชีวิตและพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งเวลาจากการท่องเที่ยวเพื่อทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและหรือการบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ เช่น การรับคำปรึกษาแนะนำด้านสุขภาพ การออกกำลังกายอย่างถูกวิธี การนวด อบ ประคบสมุนไพร การฝึกปฏิบัติสมาธิ ตลอดจนการตรวจร่างกาย การรักษาพยาบาล และอื่น ๆ โดยเป็นการท่องเที่ยวที่มีจิตสำนึกต่อการส่งเสริมและรักษาสุขภาพและลั่งแวดล้อมซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

- การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health tourism)

2. การท่องเที่ยวเชิงบำบัดรักษาสุขภาพ (Heath healing tourism) (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ค่านิยมในการดำเนินชีวิต การรับรู้ ข่าวสาร และการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว ชาวดั่งชาดิที่มาท่องเที่ยวเชิงสืบสานศิลปะในเขต เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

โดยการสำรวจ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม
จำนวน 440 ชุด โดยการสุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ
ที่สามารถ อ่าน เชียน และสนทนากภาษาอังกฤษได้
ทุก 3 คนที่เดินผ่านด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ
(Systematic sampling) โดยการแจกแบบสอบถาม
เป็นเวลา 2 สัปดาห์ สถานที่แจกแบบสอบถาม คือ
ชายหาดพัทยาเหนือ จำนวน 110 คน ชายหาดพัทยากลาง
จำนวน 110 คน ชายหาดพัทยาใต้ จำนวน 110 คน
และชายหาดจอมเทียน จำนวน 110 คน

ในการสร้างแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านทำการตรวจสอบ โดยมีการหาค่าตัวชี้ความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 – 1.0 ตามเกณฑ์ของ Rorinelli and Hambleton (1977) หลังจากนั้นได้นำไปทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability analysis) ตามเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha coefficient) โดยใช้ค่า Cronbach's alpha ที่เกิน 0.60 (Cronbach, 1951; Nunnally, 1978) เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลมาแล้วได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) ซึ่ง Snell and Dean (1992) ใช้หลัก 2-stage rule (Nunnally, 1978) โดยดูค่า Loading (Hair, 1995) เพื่อที่จะแบ่งกลุ่มตัวแปร ซึ่งก่อนการทำวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) ตัวแปรแรงจูงใจทางการท่องเที่ยวมี 2 ด้าน 11 ข้อคำถาม ตัวแปรค่านิยมในการดำเนินชีวิตมี 3 ด้าน 12 ข้อคำถาม ตัวแปรการรับรู้ข่าวสารมี 3 ด้าน 16 ข้อคำถาม และตัวแปรการตัดสินใจเดินทางมี 3 ด้าน 12 ข้อคำถาม และหลังจากที่ได้วิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) ตัวแปรแรงจูงใจทางการท่องเที่ยวมี 2 ด้านเท่าเดิม โดยตัดข้อคำถามไป 2 ข้อ จึงเหลือ 9 ข้อคำถาม ตัวแปรค่านิยมในการดำเนินชีวิตมี 3 ด้านเท่าเดิม โดยตัดข้อคำถามไป 1 ข้อ จึงเหลือ 11 ข้อคำถาม และมีการเปลี่ยนชื่อตัวแปรอย่างใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับข้อคำถามด้วยตัวแปรการรับรู้ข่าวสารมี 3 ด้าน 16 ข้อคำถามเท่าเดิม

แต่มีการเปลี่ยนชื่อตัวแปรอย่างใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับข้อคำถา และตัวแปรการตัดสินใจเดินทางมี 3 ด้าน เท่าเดิม โดยตัดข้อคำถานไป 3 ข้อ จึงเหลือ 9 ข้อคำถาน

การทดสอบการกระจายของข้อมูล จะใช้ทฤษฎีแนวโน้มเข้าสู่ศูนย์กลาง (Central limit theorem) ของ (Daniel & Terrell 1995; Cited in DeFusco et al., 2007) ซึ่งในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างขึ้นต่อ ที่สามารถจะนำวิเคราะห์สถิติ Multiple regression ได้นั้น ควรจะมีกลุ่มตัวอย่างขึ้นต่อต่อจำนวนตัวแปรต้น ในอัตราส่วน 1: 5 (Hair et al., 1996) ดังนั้น ในงานวิจัย ครั้งนี้ตัวแปรต้นมีจำนวนทั้งหมด 8 ตัว คิดเป็น 50: 1 และใช้หลักเกณฑ์ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างขึ้นต่อ ของ Tabachnick and Fidell (1996) ที่สามารถหาได้ จากสมการ $50 + 8k$ ซึ่ง k คือ ตัวแปรต้น ซึ่งในงานวิจัย ครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างขึ้นต่อคือ 114 ตัวอย่าง ส่วนการวิเคราะห์ ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) จะทำการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระ (Testing multicollinearity) โดยพิจารณาจากค่า Tolerance ถ้าค่าน้อยกว่า 0.1 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น (Menard, 1995) และพิจารณาจากค่า VIF ถ้าค่ามากกว่า 10 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น (Myers, 1990) โดยสถิติ ที่เลือกใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าความถี่, ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, Independent Sample t-test, One-way Analysis of Variance และ Multiple Regression Analysis

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลตัวอย่างที่เก็บรวบรวม มาได้จำนวน 440 ชุด พนบว่า มีแบบสอบถามตอบกลับ เป็นจำนวน 440 ชุด คิดเป็น 100% และได้คัดแบบสอบถาม

ที่สมบูรณ์จำนวน 400 ชุด คิดเป็น 90.91% มาทำการ วิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ ผู้วิจัยจะนำเสนอ ผลการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถามจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 เดียวใช้บริการสุขภาพประเภทการนวดแผนไทยมากที่สุด จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 36.75 มีสัญชาติอังกฤษ จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 ส่วนใหญ่ อายุในช่วงอายุต่ำกว่า 25 ปี และช่วงอายุระหว่าง 25-34 ปี จำนวน 94 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 23.50 มีสถานภาพโสด จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 มีการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 ส่วนใหญ่ยังเป็นนักเรียน/ นักศึกษา จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 มีรายได้ต่อเดือน \$35,001 - \$55,000 จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และมีระยะเวลาในการท่องเที่ยวนานอยกว่า 1 สัปดาห์ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 26.25

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจ ทางการท่องเที่ยว ค่านิยมในการดำเนินชีวิต การรับรู้ ข่าวสาร และการตัดสินใจเดินทางของนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ พนบว่า แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว อายุในระดับค่อนข้างเห็นด้วย ($= 3.75$, $SD = 0.58$) ค่านิยมในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับสำคัญมาก ($= 3.94$, $SD = 0.48$) การรับรู้ข่าวสารอยู่ในระดับ ค่อนข้างเห็นด้วย ($= 3.64$, $SD = 0.57$) และการตัดสินใจ เดินทางอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย ($= 3.59$, $SD = 0.63$)

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่	ปัจจัย	การตัดสินใจเดินทาง	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.1.1	ประเภทของการบริการสุขภาพ	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.1.2	ประเภทของการบริการสุขภาพ	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.1.3	ประเภทของการบริการสุขภาพ	ด้านจุดหมายปลายทางในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.1.4	ประเภทของการบริการสุขภาพ	ภาพรวม	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.2.1	สัญชาติ	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.2.2	สัญชาติ	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.2.3	สัญชาติ	ด้านจุดหมายปลายทางในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.2.4	สัญชาติ	ภาพรวม	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.3.1	เพศ	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.3.2	เพศ	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.3.3	เพศ	ด้านจุดหมายปลายทางในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.3.4	เพศ	ภาพรวม	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.4.1	อายุ	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.4.2	อายุ	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.4.3	อายุ	ด้านจุดหมายปลายทางในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.4.4	อายุ	ภาพรวม	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.5.1	สถานภาพการสมรส	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho

สมมติฐานที่	ปัจจัย	การตัดสินใจเดินทาง	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.5.2	สถานภาพการสมรส	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.5.3	สถานภาพการสมรส	ด้านจุดหมายปลายทาง ในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.5.4	สถานภาพการสมรส	ภาพรวม	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.6.1	การศึกษาสูงสุด	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.6.2	การศึกษาสูงสุด	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.6.3	การศึกษาสูงสุด	ด้านจุดหมายปลายทาง ในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.6.4	การศึกษาสูงสุด	ภาพรวม	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.7.1	อาชีพ	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.7.2	อาชีพ	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.7.3	อาชีพ	ด้านจุดหมายปลายทาง ในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.7.4	อาชีพ	ภาพรวม	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.8.1	รายได้ต่อเดือน	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.8.2	รายได้ต่อเดือน	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.8.3	รายได้ต่อเดือน	ด้านจุดหมายปลายทาง ในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.8.4	รายได้ต่อเดือน	ภาพรวม	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.9.1	ระยะเวลาในการ ท่องเที่ยว	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.9.2	ระยะเวลาในการ ท่องเที่ยว	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho

สมมติฐานที่	ปัจจัย	การตัดสินใจเดินทาง	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1.9.3	ระยะเวลาในการท่องเที่ยว	ด้านจุดหมายปลายทาง ในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
1.9.4	ระยะเวลาในการท่องเที่ยว	ภาพรวม	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
2.1	แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
2.2	แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
2.3	แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว	ด้านจุดหมายปลายทาง ในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
2.4	แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว	ภาพรวม	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
3.1	ค่านิยมในการดำเนินชีวิต	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
3.2	ค่านิยมในการดำเนินชีวิต	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
3.3	ค่านิยมในการดำเนินชีวิต	ด้านจุดหมายปลายทาง ในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
3.4	ค่านิยมในการดำเนินชีวิต	ภาพรวม	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
4.1	การรับรู้ข่าวสาร	ด้านโอกาสในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
4.2	การรับรู้ข่าวสาร	ด้านรูปแบบในการเดินทาง	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
4.3	การรับรู้ข่าวสาร	ด้านจุดหมายปลายทาง ในการเดินทาง	ไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho
4.4	การรับรู้ข่าวสาร	ภาพรวม	ปฏิเสธสมมติฐานหลัก Ho

สรุปและอภิปรายผล

ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จากผลการวิจัยพบว่า ประเภทของการบริการสุขภาพและสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่สัญชาติ เพศ อายุ และอาชีพ ที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว เชิงส่งเสริมสุขภาพด้านโภcasในการเดินทางแตกต่างกัน ส่วนการศึกษาสูงสุดและรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ ด้านจุดหมายปลายทางแตกต่างกัน และระยะเวลาในการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพด้านโภcasในการเดินทาง และรูปแบบการเดินทางแตกต่างกัน ซึ่งส่วนใหญ่แนวคิดของ ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2546) ที่กล่าวว่า ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ ที่ประกอบด้วย อายุ เพศ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา ซึ่งถือเป็นปัจจัย อิทธิพลจากภายนอกนั้น เป็นปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง และมีผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ของบุคคล จนเป็นสาเหตุหลักในการตัดสินใจเดินทาง รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนชัย ชุมาก (2544) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว ต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย: กรณีศึกษา มนماชิกส์โมสรโรตารี อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การมีรายได้เพิ่มมากขึ้นเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ที่ช่วยให้การตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวทำได้ง่ายขึ้น รวมทั้งการมีวันหยุดพักผ่อนที่มากขึ้นด้วย ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เลือกใช้บริการจากบริษัทนำเที่ยวมากที่สุด โดยมีระยะเวลาในการท่องเที่ยวประมาณ 1 สัปดาห์ ส่วนแรงจูงใจทางการท่องเที่ยวที่ประกอบด้วย ปัจจัย ผลลัพธ์และปัจจัยดึงดูดนี้ จากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจทางการท่องเที่ยวด้านปัจจัยผลลัพธ์เท่านั้น ที่มีผลทางบวกต่อการตัดสินใจเดินทางในทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Kipchillat (2004) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจและ การรับรู้ข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกของผู้บุริโภค กรณีศึกษา การท่องเที่ยวประเทศไทย พบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ใช้ในการทำนายการเลือก จุดหมายปลายทางได้ผลดีกว่าการใช้รูปแบบของการ หยุดพักผ่อน อีกทั้งส่วนใหญ่แนวคิดของ Kotler (2002)

ต่อพฤติกรรมการเลือกของผู้บุริโภค กรณีศึกษา การท่องเที่ยวประเทศไทยย่า พบว่า แรงจูงใจ ทางการท่องเที่ยวด้านภาษาพมืออิทธิพลอย่างมากสำหรับ นักท่องเที่ยวต่อการเลือกประเทศไทยเป็นจุดหมายปลายทาง รวมทั้งงานวิจัยของ วัฒนชัย ชุมาก (2544) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว ต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา มนماชิกส์โมสรโรตารี อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ในการท่องเที่ยวต่างประเทศ นักท่องเที่ยว จะมีแรงจูงใจมากกว่าหนึ่งปัจจัย โดยทั่วไปแล้ว ปัจจัยผลลัพธ์ที่ทำให้คนออกเดินทาง คือ ความต้องการ ที่จะตอบสนองความต้องการทางร่างกายหรือความต้องการ พักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งนักท่องเที่ยวเชื่อว่าหลังการทำงานหนัก หากมีนุชย์ได้พักผ่อนอย่างเหมาะสมแล้ว มนุชย์จะมี ร่างกายที่สดชื่นแข็งแรง และกลับไปทำงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล ทองเจริญ (2552) ซึ่งศึกษาเรื่องปัจจัยทางการตลาด ที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเลือกใช้ บริการด้านสุขภาพของโรงแรมที่พักและรีสอร์ฟในเขต อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบร้า เหตุผล ที่นักท่องเที่ยวเลือกใช้บริการด้านสุขภาพมากที่สุด คือเพื่อผ่อนคลายจากความเครียด รองลงมาคือเพื่อ สุขภาพที่แข็งแรง และเพื่อค่านิยมกลุ่ม (แฟชั่น) ทางด้านค่านิยมในการดำเนินชีวิตที่ประกอบด้วย ความสามัคคี ความสำเร็จ และความสุข จากการศึกษา พบว่า ค่านิยมในการดำเนินชีวิตทั้ง 3 ด้าน มีผลทางบวก ต่อการตัดสินใจเดินทางด้านโภcasในการเดินทาง และ รูปแบบการเดินทาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Kipchillat (2004) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจและ การรับรู้ข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือก ของผู้บุริโภค กรณีศึกษา การท่องเที่ยวประเทศไทย พบว่า รูปแบบการดำเนินชีวิต ใช้ในการทำนายการเลือก จุดหมายปลายทางได้ผลดีกว่าการใช้รูปแบบของการ หยุดพักผ่อน อีกทั้งส่วนใหญ่แนวคิดของ Kotler (2002)

ที่เสนอว่าส่วนประกอบต่าง ๆ นั้นจะสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบของความคิดสองแบบที่เกิดมาจากการรูปแบบที่มองเห็น โดยแบบหนึ่งเสนอว่า เป้าหมายของบุคคลมักจะขึ้นอยู่กับรูปลักษณ์ที่เกิดขึ้นจากอิทธิพลของตัวบุคคลเองในขณะที่อีกแบบหนึ่งเสนอว่า รูปลักษณ์ที่เกิดขึ้นในจิตใจของบุคคลนั้นเกิดมาจากการอิทธิพลของจุดหมายปลายทางในการห้องเห็นเที่ยว และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2546) ที่กล่าวว่า ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม ที่มีค่านิยมเป็นองค์ประกอบ มีอิทธิพลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางและการบริการทางการห้องเห็นเที่ยวแก้ ส่วนการรับรู้ข่าวสารที่ประกอบด้วย ประสบการณ์ที่พึงพอใจ แหล่งข้อมูลที่ฐาน และแหล่งข้อมูลที่ได้รับความนิยม จากการศึกษาพบว่า การรับรู้ข่าวสารทั้ง 3 ด้าน มีผลทางบวกต่อการตัดสินใจเดินทางในทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Kipchillat (2004) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจและการรับรู้ข่าวสารที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกของผู้บุริโภค กรณีศึกษาการห้องเห็นเที่ยวประเทศไทย พบว่า ประสบการณ์ การเดินทางในอดีต การบอกต่อและลิ้งที่ขอบเป็นพิเศษ มีอิทธิพลทางบวกต่อการเลือกจุดหมายปลายทาง ของนักห้องเห็นเที่ยว อีกทั้งงานวิจัยของ อมรรัตน์ วงศ์เปียง (2550) ซึ่งศึกษาเรื่องปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจห้องเห็นเที่ยวประเทศไทยของนักห้องเห็นเที่ยวชาวญี่ปุ่น พบว่า นักห้องเห็นชาวญี่ปุ่นที่ตัดสินใจ มากห้องเห็นเที่ยวประเทศไทย มีระดับความสำคัญของ การตัดสินใจมาห้องเห็นเที่ยวประเทศไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีเพื่อนหรือบุคคลอื่นแนะนำให้มาห้องเห็นเที่ยวญี่ปุ่นในระดับมาก และด้านประสบการณ์ ในอดีตจากการมาห้องเห็นเที่ยวญี่ปุ่นในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ นวลขาว (2546) ซึ่งศึกษาเรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับการห้องเห็นเที่ยว ในจังหวัดครศีธรรมราชของนักห้องเห็นเที่ยวชาวไทยในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับ

การห้องเห็นเที่ยวของจังหวัดมีผลต่อการตัดสินใจ ไปห้องเห็นเที่ยวจังหวัดครศีธรรมราชในระดับมาก โดยนักห้องเห็นเที่ยวรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการห้องเห็นเที่ยว ของจังหวัดทางไทรทัศน์และหมังสือพิมพ์อยู่ในระดับมาก ทางวิทยุและเอกสารเผยแพร่ของการห้องเห็นเที่ยว แห่งประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง และทางอินเตอร์เน็ต ในระดับน้อยที่สุด รวมทั้งงานวิจัยของกานกรารณ ธนาประสพงศ์ (2547) ซึ่งศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกรูปแบบการห้องเห็นเที่ยว ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดครศีธรรมราช พบว่า ประชาชนพบเห็นสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ การห้องเห็นเที่ยวจากไทรทัศน์มากที่สุด ทำให้รู้สึกว่า อหังไปเที่ยว สื่อจากไทรทัศน์กับประชาชนชอบมากที่สุด และเป็นสื่อโฆษณาที่ทำให้มีผลต่อการตัดสินใจ ในการห้องเห็นเที่ยวมากที่สุด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความลับพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ค่านิยมในการดำเนินชีวิต การรับรู้ ข่าวสาร และการตัดสินใจเดินทางของนักห้องเห็นเที่ยว ชาวต่างชาติที่มาห้องเห็นเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ผู้ทำการวิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับภาครัฐ

1. ในเรื่องของการห้องเห็นเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพภาครัฐควรกำหนดนโยบายส่งเสริมและสนับสนุน การห้องเห็นเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ โดยเน้นในเรื่อง ของการนวดแผนไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของไทย ส่วนจังหวัดที่เป็นเมืองหลักทางด้านการห้องเห็นเที่ยว ควรกำหนดนโยบายการห้องเห็นเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ ในแผนพัฒนาจังหวัดทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้การดำเนินกิจการของสถานบริการทางสุขภาพ เป็นไปอย่างต่อเนื่องและกระจายไปยังภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย รวมทั้งหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ กระทรวงการห้องเห็นเที่ยวและกีฬา การห้องเห็นเที่ยวแห่งประเทศไทย

กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงอุตสาหกรรม ควรทำการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพของไทยให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวต่างชาติ และควรมีแหล่งข้อมูลข่าวสารสถานบริการทางสุขภาพที่มีคุณภาพ และได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานภาครัฐให้บริการแก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ ควรดำเนินการให้การสนับสนุนธุรกิจทางด้านสุขภาพ โดยในด้านบุคลากร ควรมีสถานบันที่มีมาตรฐานทำการฝึกอบรมให้แก่บุคลากรในหลักสูตรของการบริการทางสุขภาพประเภทต่าง ๆ รวมทั้งจัดสอบเพื่อให้บุคลากรผ่านเกณฑ์มาตรฐานโดยมีใบอนุญาตบรรบ่อง

2. ในด้านแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว ควรมีการทำ Road show ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องของสุขภาพ ส่วนบุคคล การให้บริการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพที่มีในประเทศไทย รวมทั้งผลที่จะได้รับหลังจากการใช้บริการ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้คนหันมา รักสุขภาพดูแลสุขภาพมากขึ้นและอยากรู้ที่จะใช้บริการทางสุขภาพ จะได้เป็นแรงผลักดันให้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมากขึ้น นอกจากการสร้าง แรงผลักดันให้กลุ่มเป้าหมายหันมาใส่ใจและรักสุขภาพ ตนเองแล้ว ควรมีการสร้างค่านิยมใหม่ในการเดินทาง ท่องเที่ยว โดยการจัดโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพ โดยมีการกำหนดรูปแบบของการส่งเสริม การท่องเที่ยว เช่น การโฆษณา การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ และเอกสารต่าง ๆ ให้สอดคล้อง กับพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวหรือสถานบริการทางสุขภาพ รวมทั้งให้การสนับสนุนและร่วมมือกับภาคธุรกิจ ในห้องถ่ายเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมทางสุขภาพต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ

3. ในด้านการรับรู้ข่าวสาร ควรมีการพัฒนา ข้อมูลทางด้านสื่ออินเทอร์เน็ตให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ จะทำให้สามารถเผยแพร่ข้อมูลได้กว้างไกล เนื่องจาก สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางที่ใช้ในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทั่วโลก และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลา อีกทั้งยังเปิด

โอกาสให้มีการแลกเปลี่ยนข่าวสารซึ่งกันและกันได้ง่ายขึ้น สามารถเชื่อมติงกันได้อย่างรวดเร็ว และนำเสนอข้อมูล ได้อย่างละเอียดครบถ้วน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการ

1. ในเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ ควรทำการประชาสัมพันธ์เจาะตลาดเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยว ที่สนใจการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ โดยอาจจัด เป็นทัวร์สุขภาพหรือการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะ ส่วนทางด้านบุคลากรควรสนับสนุนให้ได้รับการฝึก ทักษะอื่น ๆ เพิ่มเติมด้วย ได้แก่ ทักษะทางด้านภาษา ต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ และทักษะทาง ด้านการให้บริการ เช่น មารยาท การตรงต่อเวลา และความซื่อสัตย์ เป็นต้น ด้านการบริการ ควรมีการ ควบคุมมาตรฐานการให้บริการอย่างเข้มงวด เพื่อให้ การบริการได้มาตรฐานและป้องกันการให้บริการอื่น แอบแฝง รวมทั้งควรมีการควบคุมอัตราค่าบริการให้อยู่ ในระดับราคามหาตຽนด้วย

2. ในด้านแรงจูงใจทางการท่องเที่ยว การท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวชื่นชอบด้วยดีเด่นทางเข้ามาท่องเที่ยว เชิงสุขภาพมากขึ้น เราจะต้องเจาะกลุ่มประเทศที่ให้ ความสนใจและรักสุขภาพ เพื่อจะได้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย อย่างแท้จริง รวมทั้งให้การสนับสนุนและร่วมมือกับ หน่วยงานของรัฐในห้องถ่ายเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ กิจกรรมทางสุขภาพต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจ

3. ในด้านค่านิยมในการดำเนินชีวิต จากผล การศึกษาพบว่า ค่านิยมในการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์ กับการตัดสินใจเดินทาง ซึ่งนักท่องเที่ยวแต่ละคน แต่ละประเทศมีค่านิยมที่แตกต่างกันไป ซึ่งค่านิยม ใน การดำเนินชีวิตนี้ก็เปรียบเสมือนเป็นวัฒนธรรม ของแต่ละประเทศด้วย เราจะต้องศึกษารูปแบบ การดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติ ซึ่งจะทำ ให้เราได้รู้จักและเข้าใจพฤติกรรมทางสังคม เช่น ความชอบ ความสนใจ และลักษณะนิสัยบางอย่าง ของนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย เราจะได้เจาะกลุ่ม เป้าหมายได้อย่างถูกต้อง

4. ในด้านการรับรู้ข่าวสาร ผู้ประกอบการรวมถึงบุคลากรทุกคนจะต้องปฏิบัติดูเป็นเจ้าบ้านที่ดีในทุก ๆ ด้าน เพื่อสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว แล้วจะเกิดการบอกต่อภันในทางที่ดีและซักชวนกันให้เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยอีก เมื่อจากสื่อบุคคลจะเป็นลิ่งที่สร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวมากขึ้น เพราะสื่อบุคคลมีผลต่อการท่องเที่ยว ที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ ในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เมื่อจากนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นชาวรัสเซีย ซึ่งส่วนใหญ่ไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ จึงควรทำแบบสอบถามที่เป็นภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม กลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

2. งานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เชิงส่งเสริมสุขภาพในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาข้า้ในด้วยประเด็น ที่เดิน และกลุ่มตัวอย่างเดิม แต่เป็นการศึกษา ในช่วงเวลาที่เปลี่ยนไป เพื่อ拿来ผลการวิจัยมาเปรียบเทียบ กับงานในครั้งนี้ว่าการศึกษาตัวแปรเดิมในช่วงเวลา ที่แตกต่างกันไปนั้น ผลการวิจัยจะออกมามาเหมือนกัน

การศึกษาถ่อนหน้าหรือไม่ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในอนาคตต่อไป

3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลในจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งมีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังมีความแตกต่างกันในด้านของสภาพแวดล้อม รวมถึงศักยภาพในการดำเนินงานของแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้เพื่อให้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมสามารถที่จะนำมาเปรียบเทียบและเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานบริการทางสุขภาพให้เข้าสู่ธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพได้ในอนาคต

4. ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในเขตเมืองพัทยา เพื่อจะได้ทราบถึงพฤติกรรมการท่องเที่ยวและปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยวในเขตเมืองพัทยา

5. ศึกษาภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาที่มีต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ จะทำให้สามารถสรุปได้ว่าภาพลักษณ์ของเมืองพัทยามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว เชิงส่งเสริมสุขภาพหรือไม่

บรรณานุกรม

กนกวรรณ ธนาสิลป์พงศ์. (2547). บัญชีที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกรูปแบบการท่องเที่ยวของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. *วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กานต์ร่วมสุข ชัยศิริมาศ. (2550). แผนการตลาด การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ กรณีศึกษาศูนย์ไทยลับป่ายะ จังหวัดขอนแก่น. *วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2552). การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ. วันที่ค้นข้อมูล 4 ธันวาคม 2552 เข้าถึงได้จาก <http://www.tat.or.th/uploaddept/>

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. (2546). แรงจูงใจทางการท่องเที่ยว. วันที่ค้นข้อมูล 16 กรกฎาคม 2552 เข้าถึงได้จาก <http://lib.dtc.ac.th/article/tourism/0021.pdf>

นฤมล ทองเจริญ. (2552). ปัจจัยทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวในการเลือกใช้บริการ ด้านสุขภาพของโรงแรมที่พักและรีสอร์ฟในเขตอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาการจัดการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรหมนิทร์ เมธากัญจน์ศักดิ์. (2549). รายงานการวิจัยเรื่อง โครงการศึกษาและวิเคราะห์ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์และการวางแผนธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วัฒนชัย ชุมาก. (2547). แรงจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา สมาชิกสไมสรโรตารี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิганดา เชื้ออ่อน. (2549). การรับรู้ภาพลักษณ์ด้านคุณค่าของหัวพยากรณ์ท่องเที่ยวเมืองพัทยาที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางมาท่องเที่ยว เมืองพัทยาของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ, วิทยาลัยพาณิชศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศิราภรณ์ กิจญ์โภชโต. (2549). รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยความร่วมมือขององค์กรท้องถิ่นและชุมชนบ้านช่วงบุก ดำเนินหัวใจ อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิจัยและพัฒนาท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ศิริวรรณ นวลชาน. (2546). การรับรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีธรรมราชของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเขตภาคใต้ตอนบน. *วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2537). การบริหารการโฆษณาและการส่งเสริมการตลาด. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

สมศักดิ์ ดำรงสุนทรชัย. (2552). ผู้จัดการ 360 องศา. วันที่ค้นข้อมูล 7 กรกฎาคม 2550 เข้าถึงได้จาก <http://www.siamsouth.com/sm/index.php?topic=5814.0>

สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2552). สถิตินักท่องเที่ยว. วันที่ค้นข้อมูล 19 พฤษภาคม 2552 เข้าถึงได้จาก <http://www.tourism.go.th/2009/th/statistic/tourism.php>

- อมรรัตน์ วงศ์เป็ง. (2546). ปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวประเทศไทยของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอุบลราชธานี.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of test. *Psychometrika*, 16, 297– 334.
- DeFusco, R. A., McLeavey, D.W., Pinto, J.E., & Runkle, D.E. (2007). Quantitative Investment Analysis (2nd ed.). New Jersey: John Wiley & Sons.
- Hair, J. (1995). Multivariate Data Analysis with Readings. U.S.A.: Prentice-Hall.
- Hair, J., Anderson, R., Tatham, R., & Black, W. (1998). Multivariate Data Analysis (5th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Han, J.Y. (2005). The Relationships of Perceived Risk to Personal Factors, Knowledge of Destination, and Travel Purchase Decisions in International Leisure Travel. Retrieved November 10, 2009, from <http://proquest.umi.com/>
- Homer, P. M., & Kahle, L.R. (1988). A structural equation test of the value-attitude-behavior hierarchy. *Journal of Personality & Social Psychology*, 54(4), 638–646.
- Jeng, J. M. (2000). Exploring the travel planning hierarchy, an interactive web experiment. Unpublished Ph.D., University of Illinois at Urbana-Champaign, Urbana-Champaign.
- Kipchillat, C. J. (2004). Motivation and Perceptions as Influencers of Consumer Choice Behavior: the Case of Tourism to Kenya. Retrieved June 17, 2009, from <http://proquest.umi.com/>
- Kotler, P. (2002). Marketing Management (5 th ed). New Jersey: Prentice Hall.
- McGehee, N. G., Loker-Murphy, L., & Uysal, M. (1996). The Australian international pleasure travel market: motivations from a gendered perspective. *The Journal of Tourism Studies*, 7(1), 45–57.
- Marieke de Mooij. (1994). Advertising Worldwide: Concepts, Theories and Practice of International, Multinational and Global Advertising (2nd ed.). New York: Prentice Hall.
- Menard, S. (1995). Applied logistic Regression Analysis. Sage University paper series on qualitative applications in the social sciences, 07–106. Thousands Oaks, CA: Sage.
- Mowen, J. C. & Minor, M.S. (2001). Consumer Behavior: A framework. Upper Saddle River, New Jersey: Rentice.
- Hall. Murphy, P.E. (1985). Tourism: A Community Approach. New York: Methuen.
- Myers, R. (1990). Classical and Modern Regression with Applications (2nd ed.). Boston, MA: Duxbury.
- Nunnally, J.C. (1978). Psycho Etric Theory. New York: McGraw-Hill.

Rorinelli, R.J. & Hambleton, R.K. (1977).

On the use of content specialists in the assessment of criterion referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.

Snell, S. A. & Dean, J.W. (1992). Integrated manufacturing and human resource management: A human capital perspective. *Academy of Management Journal*, 35, 467-504.

Tabachnick, B. G. & Fidell, L. S. (1996). *Using Multivariate Statistics* (3rd ed.). New York: Harper Collins.

Uysal, M. & Hagan, L. A. R. (1993). *Motivations of Pleasure Travel and Tourism*. New York: Van Nostrand Reinhold.